

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De S. Honorata Virgine, Ticini In Italia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

AUCTORE
PHIL.
FERRARIO.

DE S. HONORATA VIRGINE, TICINI IN ITALIA.

CIRCITER
AN. D.
XI JANUARIUM.

Quo die colatur.

Honoratæ Virginis vitam MS. extare testatur Ferrarius in catalogo Sanctorum Italiæ ex qua quod subjiçimus compendium concinnavit. Ad-dit colæ ejus memoriam Papiæ xii Januarii, quo die eam refert, esse tamen diem illum translationis, non natalis, qui omnino ignoretur. xi Januarii ex manu exarato Martyrologio vetere, et Calendario Ecclesiæ Papiensis, refertur a Galesinio ac Martyrologio Romano: Papiæ S. Honoratæ Virginis, quo etiam die ejus meminit MS. Florarium Sanctorum. At Carthusiani. Colon. in addit. ad Usuardum, et Martyrologium Germanicum: In Steynvedt Honoratæ Virginis. Item ibidem translatio SS. Potentini Diaconi, Felicij Presbyteri, et Simplicij Martyrum. Nulla Steynfeldiæ ejus memoria.

VITA AUCTORE PHIL. FERRARIO.

Honorata Virgo, S. a Epiphanijs Episcopi Ticinensis soror, ceterarum, hoc est Luminosa, Speciosa, et Liberata, natu minima. Hæc a teneris in monasterium S. Vincentij, quod extra portam Palatinam situm erat, ingressa, b Luminosæ a S. Epiphano c Roman profecturo, ut illam institueret, traditur. Quo tempore cum d Odoacer Rex captam urbem e Ticinensem deprædatus fuisset, f Luminosa et Honorata cum alijs monialibus abducuntur in captivitatem. Cum autem eas Epiphanius g redemisset, ac Luminosa paulo post decessisset, Honorata optimis moribus instituta aliquot annos mira sanctitate pollens, piisque operibus addicta, supervixit: donec et ipsa extremum diem clausit.

2 Cujus corpus primum in eadem S. Vincentij cæde sepultum est, postea a h S. Litifredo Episcopo, in somnis admonito, triduano jejunijs indicto, ac populo visione patefacta, ad ecclesiam i S. Mariæ veteris, quæ nunc S. Mariæ Capularum nominatur, translatum est. In qua translatione miraculum contigit. Nam juxta basilicam S. k Michaelis, Clero precedente, et populo subsequente, corpus tandem substitit immobile, donec sanctus Episcopus illi suum pallium superposuit. Mulier quoque ægra, ut nec loco moveri nec loqui posset, viso sanctæ Virginis corpore, opeque ejus postulata, integram sanitatem retulit: præ-

ter alios corpore vitiatos et ægrotos, ac dæmoniaco eo tempore sanatos. l Quod multis ad famam miraculorum ex vicinis locis confluentibus, ut corpus Virginis in medio ecclesiæ triduo asservaretur: quod in Idus Januarii apud altare S. Mariæ cœnobii predicti, quod monialium est, Historiarum antea dictum, decenter reconditum fuit.

a Vitam S. Epiphanijs, a b. Ennodius scriptam, dabimus xxi Januarii, in qua S. Honoratæ honorifica fit mentio: Erat illi germana natu minor, religione non impar, Honorata nomine, cujus vitam per singula virtutum genera longum est eloqui; sufficit tamen ad laudum ejus cumulum, dignam tanti viri sororem dixisse.

b Ennodius in vita S. Epiphanijs: Hanc in ipso, quo e legatione rediit, anno consecravit, quam tamen imbuendam disciplinis cælestibus, quasi scientia illi natura sufficeret, Luminosæ cuidam femine stupendæ sanctitatis et singularis exempli, commisit, cujus oporteret fortassis natalium culmina relegi, nisi insignior fuit vita quam sanguine. Hæc enim fuit talis, de qua se crederet habere et ipse quod disceret, cui erudiendam consortem uteri committebat. Nam brevi apud hanc depositum Antistitis pignus effloruit, et ad maturitatem bonæ frugis plantaria honesta perduxit. An duæ Luminosæ statuendæ, cum hæc Epiphanijs et Honoratæ soror non videatur fuisse? De Luminosæ ægemus 9 Maii.

c Hanc S. Epiphanijs legationem ad Anthemium Imperatorem refert Baronius tom. 6, ad an. Christ. 471, quo eodem anno consecratam esse Honoratam observat in Notis ad Martyrolog. ex citatis Ennodij verbis, quæ xxi Januarii expendimus.

d Odoacer an. 476. Rex Italia factus. De eo ægemus viii Januarii ad vitam S. Severini Noricorum Apostoli.

e De Ticini direptione et everstone agit Bernardus Saccus lib. 7. Historiæ Ticinensis cap. 7, sed non recte an. 470 refert.

f Ennodius: Diripitur etiam sancta ejus germana, et seorsum ab eo captivitate sorte deducitur. Omnes nobilium a suis familiaribus sequestrantur. Luminosa gloriosissima femina parij necessitatis conditione constringitur.

g Ennodius: Venerabilem germanam suam, prius quam in vesperam diei illius lux tanesta haberetur, eripuit. De Luminosæ silis: forte matribus famulis tum ab eo liberatis accensenda.

h S. Litifredus putatur interfuisse Concilio Ticinensi an. Ch. 833. De eo ægemus viii Martij. Scribit in ejus vita Ferrarius, eum, antequam in somnis admoneretur, tentasse corpus S. Honoratæ transferre, nec potuisse.

i Aliqua hic in Ferrario confusio. Nam ad vitam S. Epiphanijs eam sepultam asserit in monasterio vetere, quod Historiarum dicebatur apud episcopium. Unde anno 1597, die 7 Aprilis in cœnobium S. Mariæ, quod Capularum vocant, translata sit. Saccus lib. 5, cap. 15, ait ejus ossa in sacello monasterij veteris, vulgo Historiarum appellati, collocata fuisse; cumque ab eo loco exportari tentatum esset, ut in eminentiore delubro conderentur, amoveri nulla humana industria exinde potuisse.

k Ferrarius in vita S. Litifredi, ædem S. Nicolai appellat.

l Hic aliquid videtur deesse, ut sensus constet.

NOT. 147.

DE S. THEODOSIO COENOBIAERCHA, JUXTA HIEROSOLYMAM IN JUDEÆ.

§ I. S. Theodosij natalis, sacri honores.

AN. CIR.
DXXIX.
XI JANUARIUM.

Duo hoc die
SS. Theodosij.

Quatuor uno seculo Ecclesiam illustrare Theodosij; Imperatores duo, duo Archimandritæ; illi prudentia, pietate, Catholice studio religionis, senior etiam bellica virtute; hi vitæ sanctimonia, gloriaque miraculorum. Horum utriusque publica decreta uno eodemque die sacrorum veneratio est, priori fere abs solis Græcis, ut supra diximus, alteri etiam a Latinis. Ille Antiochenus fuit, condiditque in Cilicia celebre etiam apud posteros, cœnobium, in Scopulo appellatum: hic Cappadox in Palæstina monasterium construxit, de quo post paulo: junior hic fuit, aliquot post alterius obitum annis natus, ut qui sacram populo scripturam explicaret, cum Theodosius II, Imperator e vivis excessit an. 430. Longe alius ab his Theodosius ex monacho pseudopiscopus Hierosolymitanus Eutychianus, qui Marciani Imperatoris vixit ætate, ut infra in vita S. Euthymij 20 Januarii dicitur.

2 Natalem igitur S. Theodosij Cœnobiaerchæ hoc

die ita celebrant Græci in Menologio a Camisio edito: S. Theodosij Cœnobiaerchæ natalis. Commemoratio S. P. N. Theodosij Cœnobiaerchæ, ex oppido Marissi Cappadociæ. Refertur et in Horologio, ac Menologijs Maximi Episc. Cytheræ, atque Christophori Proconsulis Mitylenæ: in Calendario quoque Græcorum a Genebrardo edito, et eisdem verbis a Molano in addit. ad Usuard. Die undecima sancti Patris Theodosij Cœnobiaerchæ Martyrologium Romanum: In Cappadocia, in vico Magariasso, S. Theodosij Cœnobiaerchæ, qui multa pro fide Catholica passus est. Galesinius secutus Græcorum Euchologion, eum x Januarii refert: In Græcia S. Theodosij Cœnobiaerchæ. Is incredibili abstinentia fuit, ut per triginta ipsos annos panem non gustarit, palmæ fructu et paucis siliquis victitans: sicque corpori cum cibum detraheret, animam diu noctuque pavit assidua cælestium rerum contemplatione. Galesinium sequitur Martyrologium Germanicum.

3 De eo isthæc prædicant Menæa: Venerandus hic S. P. N.